

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202771
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1219202771.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Q. T. Z. Q. D. Z. K. , N. F. XX.XX.XXXX, A. M. Č.. XXX, Y. Č.Z. T., zastúpený Mgr. Evou Braxatorisovou, advokátkou, Bratislava, Trenčianska č. 17, proti žalovanej: R. V. R. O. N. B. K. Á. , N. F. XX.X.XXXX, C. A. A., J.Á. E. Č.. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Kristínou Absolonovou, advokátkou, Bratislava, Na revíne č. 37, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o následnom späťvzati žaloby v celom rozsahu, vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II. sp. zn. 26 C 32/2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd **n e p r i p ú š ť a** späťvzatie žaloby.
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

I. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 7.9.2021, č. k. 26 C 32/2019-267, zamietol žalobu žalobcu a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa v prejednávanej veci domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia informácií a materiálov, ktoré sa dotýkajú súkromného a rodinného života žalobcu, a to vlastným konaním alebo prostredníctvom iných osôb, v ľubovoľnej podobe a ľubovoľnými prostriedkami. Ďalej žiadal, aby súd uložil žalovanej odstrániť zo sociálnej siete Facebook verejné príspevky, ktoré zverejnila vo svojom profile dňa 19.5.2016, 20.5.2016 a 31.5.2016 a ktoré obsahujú záznam alebo časti záznamu z relácie Reflex vysielanom dňa 19.5. 2016 v televízii Markíza a z relácie Reportéri vysielanom v televízii RTVS dňa 30.5.2016 a uložil jej povinnosť zaslať ospravedlnenie vlastnoručne podpísané a datované formou doporučeného listu na adresu jeho trvalého pobytu a súčasne ospravedlnenie zverejniť na svojom profile Facebook vo verejnej časti jej príspevkov. Domáhal sa aj zaplata náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- €. Zamietnutie žaloby súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca sa domáha zákazu zverejňovania akýchkoľvek informácií o jeho osobe a to v ľubovoľnej podobe, teda nielen zverejňovania takých informácií, ktoré sú spôsobilé zasiahnuť do jeho osobnostných práv, ale žiada absolútny zákaz. Takéto rozhodnutie by bolo v rozpore s požiadavkou proporcionality, keďže by súd ním neprimerane zasiahol do práva na slobodu prejavu žalovanej, ktorej by zakázal zverejňovať a šíriť o osobe žalobcu aj také informácie, ktorých zverejnenie by nemohlo byť považované za zásah do osobnostných práv žalobcu. Súd dôvodil, že žalobca neposkytol súdu žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné odvodiť, že by žalovaná mala v úmysle do jeho osobnostných práv zasahovať a teda, že by bolo potrebné vydanie takého rozhodnutia, ktoré by jej v takomto konaní malo zabrániť. Aj v prípade negatívnej žaloby musí byť výrok súdu určitý a nesmie sa obmedziť iba na vyslovenie všeobecného zákazu (zdržania sa) ohrozovania osobnosti človeka, ale vždy iba negatívne vymedziť činnosti pôvodcu zásahu. K zamietnutiu žaloby, ktorou sa žalobca domáhal odstránenia príspevkov zo sociálnej siete súd v odôvodnení uviedol, že žalobca vo svojej žalobe a ani v priebehu celého konania neuviedol, čo konkrétne bolo obsahom týchto príspevkov, neuviedol ani URL

adresu, pod ktorou bolo možné predmetné príspevky nájsť, žalobca teda ani nekonkretizoval účet, ktorý mal byť podľa jeho tvrdení účtom žalovanej. Žalujúca strana neposkytla súdu žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné usudzovať, že žalovaná skutočne obsah svojho facebookového profilu presunula v rámci tejto sociálnej siete a naďalej by rozširovala informácie, o ktorých žalobca tvrdí, že zasahujú do jeho osobnostných práv. Zo žaloby nie je ani zrejmé, či malo k zásahu do osobnostných práv dôjsť samotnými textami príspevkov alebo informáciami, ktoré odzneli v jednotlivých reportážach, resp. boli zverejnené na stránke aktuality.sk, keďže žaloba konkrétne obsah príspevkov, ktoré mala žalovaná zverejniť, neuvádza. Pokiaľ ide o žalobu v časti uverejnenia ospravedlnenia súd žalobu zamietol, keď v súvislosti s touto časťou žaloby zamietol návrhy na vykonanie dokazovania s poukazom na § 153 C.s.p. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy súd zamietol z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že v dôsledku žalovanou zverejnených informácií mu bol zakázaný styk s jeho maloletými deťmi.

2. Žalobca podaním doučeným súdu dňa 13.12.2021, skôr, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť, zobral žalobu späť v celom rozsahu, konanie navrhol zastaviť, ďalej navrhol, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania, resp. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ako dôvody späťvzatia uviedol, že žalovaná po podaní žaloby odstránila následky svojho protiprávneho konania. Zmazala svoj profil na Facebooku, na ktorom boli uverejnené nepravdivé informácie dotýkajúce sa osobnosti a súkromného a rodinného života žalobcu. Rovnako odstránila uploadované video obsahujúce nepravdivé tvrdenia z kanálu na www.youtube.com <<http://www.youtube.com>>. Podľa žalobcu z predložených dôkazov jasne vyplýva, že žalovaná o jeho osobe šírila vedome nepravdivé informácie s cieľom ovplyvniť verejnú mienku a výsledok sporov, ktoré sa v rozhodnom čase viedli. Snažila sa, aby verejnosť nadobudla presvedčenie, že žalobca je odsúdený násilník, ktorého musela polícia vykázať, že spôsobil žalobkyni zlomeninu, zasiela jej výhražné emaily alebo že sa o deti nijako

nezaujíma. Opak je pravdou. Žiadne z tvrdení žalovanej nie sú pravdivé ani preukázané. V spise sú dôkazy, ktorými žalobca tvrdenia žalovanej v celom rozsahu vyvrátil. Skutočnosť, že na pojednávaní sa právny zástupca žalovanej vyjadril tak, že profil na Facebooku nie je profilom žalovanej, nie je uveriteľná a nevyplýva ani z tvrdení, ktoré v tomto či predchádzajúcich konaniach produkovali. Zo znaleckého posudku MUDr. B. vyplýva, že už v roku 2014, teda 2 roky pred šírením informácie bolo potvrdené, že žalovaná pri autonehode žiadnu zlomeninu neutrpela. Argument, že existovalo podozrenie zo zlomeniny, iste nemôže obstať ako dôvod na vyhlásenie o dva roky neskôr, že jej otec detí ruku zlomil. Z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave vyplýva, že autonehodu nie je možné pričítať bez pochyb zavineniu žalobcu a že výpovede poškodenej obsahujú nezrovnalosti, ktoré nemôžu viesť k odsúdeniu obžalovaného. Z potvrdenia Polície Českej republiky vyplýva informácia, že žalobca nikdy nebol vykázaný zo spoločnej domácnosti. Z obsahu e-mailovej komunikácie vyplývajú vyhružky žalovanej, nie žalobcu a rozhodnutie Okresného súdu v Kladne jednoznačne dokumentuje dlhodobý úmysel matky brániť v styku otca s deťmi. Teda nie nezaujem otca, ale jej účelové kroky a odmietanie podrobiť sa rozhodnutiam súdov spôsobujú, že deti nemajú 5 rokov žiaden normálny kontakt so svojím otcom. Je tak zrejmé, že vo vyjadrení žalovanej nie je uvedený žiaden pravdivý údaj alebo relevantná obrana, ktorá by vyvracala dôvodnosť žaloby.

Až tesne pred pojednávaním právna zástupkyňa žalobcu náhodou zistila, že FB profil už nie je aktívny, pričom na pojednávaní právny zástupca žalovanej poprel, že by išlo o jej profil. Takáto obrana je v zrejmom rozpore nielen s obsahom vyjadrenia k žalobe, ale plne korešponduje s opakovanými nepravdami, ktoré sa ukázali v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. v rámci riešenia únosu detí. Facebookový profil bol v čase podania žaloby preukázateľne aktívny - inak ako odkazom na stránku sa tento dôkaz nedá vykonať. Registrácia profilu sa datuje od roku 2009, pod menom a priezviskom žalovanej, s profilovou fotografiou dvojčiek-spoločných detí žalobcu a žalovanej. Profil mal 306 priateľov. V čase podania žaloby na ňom boli zverejnené osobné výzvy, písané v prvej osobe jednotného čísla. Pod jednotlivými postami z verejných výstupov médií bola aj bohatá diskusia a reakcie známych, napr. o tom, že netušili o jej problémoch a vyjadrovali jej podporu. Na uvedený FB profil sa žalobca odvolával aj v konaní vo veci únosu, ktorého sa matka dopustila - a to v podaní zo dňa 2.2.2016, kde uviedol, že matka má zverejnené miesto bydliska Viedeň - tento údaj bol následne zmenený, ako vidieť na žalobe na Bratislavu. Ak by nešlo o jej profil, bolo by logické, že po takomto upozornení, by vykonala kroky k jeho zrušeniu a nie na ňom naopak zverejňovala odkazy a tvrdenia, ktoré sú predmetom tejto žaloby, či opravila údaj o svojom bydlisku. Je tak zrejmé, že k výmazu profilu žalovaná pristúpila až po podaní žaloby a v súvislosti s obranou voči dôvodne podanej žalobe. Vzhľadom k týmto okolnostiam, ako aj na odstup času, nebude žalobca ďalej pokračovať v spore a považuje tieto

úkony žalovanej za dostatočné. Neexistuje však žiaden dôvod, aby znášal náklady na trovy žalovanej, ktoré zapríčinila svojím protiprávnym konaním a ktoré nebola ochotná na základe mimosúdnych výziev, odstrániť.

3. Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaná uviedla, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí. Uviedla, že má legitímny záujem na tom, aby vec, ktorá je predmetom súdneho konania bola rozhodnutá meritórne v rámci konania s tvrdením vecne správneho rozsudku, nakoľko iba meritórne rozhodnutie medzi žalobcom a žalovanou vytvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej v zmysle § 230 C.s.p. V prípade, ak by súd pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil, žalobcovi by v budúcnosti teoreticky nič nebránilo v tom, aby opätovne podal žalobu v predmetnej veci, keďže uznesenie o zastavení konania by prekážku právoplatne rozhodnutej veci nevytvorilo. Žalovaná môže tak dosiahnuť právnu istotu a zodpovedajúcu ochranu jej práv a právom chránených záujmov iba prostredníctvom meritórneho rozhodnutia. Žalovaná má preto zásadný záujem na tom, aby rozsudok nadobudol právoplatnosť, nakoľko rozsudok posilňuje jej právnu istotu a vytvorí jasný a nepochybný meritórny základ k vyriešeniu spornej veci. Poukázala aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob 55/2021, zo dňa 31.3.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Cob 1/2019, zo dňa 15.8.2019, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 CoCsp 29/2020, zo dňa 30.7.2020. Podľa nej je späťvzatie žaloby zo strany žalobcu účelové a špekulatívne, konanie žalobcu je v rozpore s čl. 5 C.s.p. Poukázala na to, že žalobca mal možnosť zobrať späť žalobu ešte pred vytyčeným termínom pojednávania, nevyjadril sa ani k vyjadreniu žalovanej, pričom súd požiadal o dodatočnú lehotu na vyjadrenie sa bez realizovateľných návrhov na doplnenie dokazovania, pritom na pojednávaní samom už neboli uplatnené žiadne nové prostriedky procesného útoku ani procesnej obrany, ktoré by skutkovo zmenili stav veci na prospech žalobcu. Odvolaciemu súdu navrhla, aby späťvzatie žaloby nepripustil a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. I C.s.p., keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky a dospel k záveru, že sú dané dôvody, ktoré odôvodňujú nepripustenie späťvzatia žaloby.

5. Podľa § 370 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (ods. 1). Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (ods. 2).

6. Do dispozície strany sporu, ktorá žalobu podala, patrí aj možnosť žalobu vziať kedykoľvek späť, a to až dovtedy, kým o nej nebolo právoplatne rozhodnuté, teda aj po rozhodnutí súdom prvej inštancie dovtedy, kým nenadobudlo právoplatnosť.

7. V prejednávanej veci po rozhodnutí súdu prvej inštancie, skôr ako rozsudok nadobudol právoplatnosť, žalobca zobrať žalobu späť v celom rozsahu; žalovaná so späťvzatím žaloby nesúhlasila. Odvolací súd uvádza, že zákon nerieši vymedzenie pojmu „vážne dôvody“, ich posudzovanie je tak otázkou voľnej úvahy súdu. „Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov.“..... „Žalovaný môže mať i iné ako len právne dôvody na to, že so späťvzatím návrhu nesúhlasí. Môže ísť o závažné etické a morálne, ekonomické ako aj iné motívy, ktorých dôvodnosť posudzuje súd ako napríklad v konaniach o ochranu osobnosti, kde žalovaný môže mať záujem na tom, aby sa vec meritórne prejedнала a rozhodlo sa, že on do osobnostných práv žalobcu nezasiahol“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co 229/2013).

8. Krajský súd ako odvolací po preskúmaní obsahu spisu, vzhľadom na uvedený nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby, akceptuje dôvody jej nesúhlasu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, podľa ktorého môže dosiahnuť právnu istotu a zodpovedajúcu ochranu jej práv a právom chránených záujmov iba prostredníctvom meritórneho rozhodnutia, ktoré bude tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Ako logický dôvod pre späťvzatie žaloby po vyhlásení rozsudku sa javí neúspech žalobcu v prejednávanej veci, tomu korešponduje aj závažný dôvod nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby, jej úspech vo veci samej. Odvolací súd poukazuje aj na obsah podania žalobcu, ktorým zobrať

žalobu späť a z ktorého vyplýva, že žalobu považoval v celom rozsahu za dôvodnú, odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie však nepodal. Aj z uvedeného dôvodu, v záujme nadobudnutia právnej istoty oboch strán sporu, odvolací súd vzhľadom na nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

9. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu v konaní vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti bola transformovaná do ustanovenia § 256 C.s.p. a znamená, že trovy je povinná uhradiť tá zo strán, ktorá zaviniла, že vznikli. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v prejednávanej veci späť, krajský súd toto späťvzatie nepripustil, žalovanej v rámci posúdenia prípustnosti späťvzatia návrhu vznikli trovy konania, ktoré jej odvolací súd priznal v rozsahu 100%.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).